

Μορφοβουνιώτικη

ΝΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 8
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
431 00

Πατέρας Κώνος

ΣΤΕΦΘΗΚΕ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Η ΚΟΠΗ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Το Δ. Σ. του Συλλόγου Αθηνών θα ήθελε να ευχαριστήσει τους επισήμους που παραβρέθηκαν στην κοπή της πίττας.

Μεταξύ αυτών:

- Δήμαρχος Δ. Πλαστήρα ΤΣΙΑΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
- Ν. Ιωνίας ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
- Αντιδήμαρχος Δ. Πλαστήρα ΣΠΥΡΟΣ ΝΑΝΟΣ
- Ν. Ιωνίας ΒΛΑΣΣΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
- Δημοτικοί Σύμβουλοι Δ. Πλαστήρα ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ
- Ν. Ιωνίας ΚΑΝΑΒΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ, ΒΛΑΧΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, ΤΕΩΠΑΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΜΑΝΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.
- Τον Πρόεδρο της ΕΣΠΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΝΑΝΟ
- Την Πολιτευτή και Νομικ. Σύμβουλο Καρδίτσας ΣΚΟΝΔΡΑ ΑΣΗΜΙΝΑ
- Τον Πρόεδρο Καρδίτσας Μαγούλα ΠΟΥΛΙΟ

ΔΗΜΗΤΡΙΟ

- Τον εκπρόσωπο του Προέδρου της Βουλής κο ΣΙΟΥΦΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟ
- ΣΑΝΙΔΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
- Τον εκπρόσωπο του Βουλευτή ΚΩΝ/ΝΟΥ ΤΣΙΑΡΑ
- Τη Διευθύντρια του Γραφείου των Αθηνών ΠΟΤΙΟΥ ΦΩΤΟΥΛΑ
- Τον Δικηγόρο και τ. Βουλευτή ΣΕΦΗ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΟ
- Τον εκδότη ΘΑΝΟ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟ.

Καθώς και ο υποψήφιος Δήμαρχος ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΟΥΛΙΑΣ.

Επίσης ένα μεγάλο ευχαριστώ στους χωριανούς μας που έδειξαν με το βροντερό παρών ότι είναι κοντά στον Σύλλογο για μια ακόμα φορά.

Δ. Σ.

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ

Με μεγάλη επιτυχία στέφθηκε ο ετήσιος αποκριάτικος χορός του συλλόγου μας στο Βόλο που έγινε στο κέντρο «ΓΙΑΝΚΑ» στις Αλυκές Βόλου. Τουλάχιστον 250 μέλη του Συλλόγου μας αλλά και φίλοι του χωριού μας απ' όλη τη Μαγνησία ευχαριστήθηκαν σ' ένα γνήσιο Βουνεσιώτικο γλέντι μέχρι τις πέντε το πρώι.

Με την παρουσία τους τίμησαν την εκδήλωση ο Δήμαρχος Κος Δημ. Τσιαντής, ο Αντιδήμαρχος Κος Σπ. Νάνος, ο Δημ. Σύμβουλος Κος Σπ. Κοντοστέργιος και εκπρόσωποι των Συλλόγων Αργιθεατών και Ηπειρωτών Ν. Μαγνησίας.

Βέβαια έλαμψαν με την απουσία τους και αρκετοί Βουνεσιώτες (κυρίως νέοι) οι οποίοι αδιαφορούν για το Σύλλογο και προτιμούν άλλες διασκεδάσεις. Παρ' όλα αυτά όμως τα εμπόδια και τα αρκετά πένθη που βαραίνουν το χωριό μας ο χορός του Βόλου πέτυχε απόλυτα ακόμη μια χρονιά. Έτσι θα στηριχτούμε και λίγο στα οικονομικά μας διότι αυτή η εκδήλωση είναι ο μοναδικός οικονομικός πόρος που έχουμε.

Στο καλωσόρισμα του κόσμου οι τέσσερις ωραιότατες

κυρίες του Δ. Σ. έδωσαν ρεσιτάλ. Χαιρετισμό και παρουσίαση της βραδιάς έκανε ο Πρόεδρος Ηλ. Σταμογιώργος.

Συγκίνηση και υπερηφάνεια αισθάνθηκαν όλοι οι καλεσμένοι από την εμφάνιση του μεγάλου χορευτικού του συλλόγου μας. Μπράβο σ' όλα τα παιδιά. Ένα μεγάλο μπράβο και στην δημοτική ορχήστρα του Απ. Μπουραζάνα στο κλαρίνο και του Κώστα Κρομμύδα στο τραγούδι.

Εκτός από το κέφι, το χορό και τη διασκέδαση όλοι οι καλεσμένοι έφυγαν και με πλούσια δώρα απ' την λαχειόφρο μας.

Χορηγοί της εκδήλωσής μας ήταν:

- 1) «ΦΡΕΝΑ ΑΔΡΑΚΤΑ» ΒΑΣ. ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ.
- 2) «ΝΙΣΣΑΝ» Ν. ΚΙΣΣΑΣ – Ι. ΞΕΝΟΧΡΗΣΤΟΥ.
- 3) «ΜΠΑΜΠΗΣ» ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΑΡ. ΜΠΑΡΔΑΣ.

4) ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΓΕΡ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ.

Ευχόμαστε σ' όλους Χρόνια Πολλά και Καλή Σαρακοστή. Ευχόμαστε του χρόνου να περάσουμε ακόμα καλλιτέρα.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ
σας εόχεται
Καλό Πάσχα

ΝΕΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΛΑΧΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΑΝΑΒΟΣ
Δημοτικοί Σύμβουλοι στο Δήμο Ν. Ιωνίας
Παιδιά από την Καρδίτσα που θέλουν να προσφέρουν με αγάπη στον Σύλλογό μας ότι μπορούν, τους ευχαριστούμε.

Δ. Σ. Συλλόγου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος Απανταχού Μορφοβουνιώτων Αθηνών σας προσκαλεί να τιμήσετε με την παρουσία σας την εκδήλωση παρουσίαση του τρίτομου έργου του ΣΕΦΗ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΟΥ «Ο Πλαστήρας και η Εποχή του».

Η παρουσίαση θα γίνει στην αίθουσα του Κέντρου Μικρασιατικού Πολιτιστικού στη Νέα Ιωνία Αθήνας στις 14 Μαΐου 2008 ημέρα Τετάρτη ώρα 7.30μ.μ.

Δ.Σ.

Αγαπητοί μου φίλοι και συχωριανοί σας ενημερώνουν ότι από σήμερα λειτουργεί ιστοσελίδα σχετικά με το χωριό μας.

Στο www.kontg1.tripod.com

Από σήμερα ξεκινά μια προσπάθεια διαφήμισης του χωριού μας: Γιώργος Κοντοστέργιος

ΚΑΛΑΤΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Επίκ.

Καθηγητής ΤΕΙ – ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Χαιρούμαι που επιτέλους μπορώ να επικοινωνώ τόσο εύκολα μαζί σας. Στέλνω τους χαιρετισμούς μου από το Βερολίνο καλή χρονιά και επιτυχίες.

Εύχομαι σε όλους που μοχθούν για τον Σύλλογο.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ ΒΟΛΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ (ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ) Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ 36 – 22ΑΣ ΜΑΪΟΥ ΒΟΛΟΣ

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΤΑΣ

Την Κυριακή 13-1-2008 έγινε η κοπή της πίττας του Συλλόγου Μορφοβουνιώτων Ν. Μαγνησίας στο κέντρο «ΘΕΟΦΙΛΟΣ». Παράλληλα η συνάντηση αυτή αποτέλεσε και την ετήσια τακτική γενική συνέλευση των μελών του συλλόγου. παρευρέθηκαν 100 και πλέον συχωριανοί και φίλοι του συλλόγου μας. Ευχές για καλή χρονιά απήγουν ο Πρόεδρος του συλλόγου Ηλ. Σταμογιώργος, ο Δήμαρχος Δημ. Τσιαντής και ο Αντιδήμαρχος Σπ. Νάνος.

Έγινε αναφορά και στις δραστηριότητες του συλλόγου όπως και στα δρώμενα τόσο στο χωριό μας όσο και στο Βόλο όπου ζούμε 500 και πλέον Βουνεσιώτες.

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΣΤΕΛΝΕΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ Morfovuni@yahoo.gr

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

► ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΑΝΩΝ ΔΡΟΜΟΥ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ: 96 ΧΙΛ ΕΥΡΩ

Ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες αποκατάστασης των πρανών του επαρχιακού δρόμου πίσω απ' το Στεφάνι σε έκταση περίπου 9 στρ. Έγινε δεντροφύτευση, πάνω σε μεταφέρομενη φυτική γη διάφορων ειδών φυτών.

Το έργο χρηματοδοτήθηκε απ' το 3^ο ΚΠΣ με προϋπολογισμό 96 χιλ. ευρώ.

► ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜ. ΚΕΝΤΡΟ: 40 ΧΙΛ. ΠΡΟΣΘΕΤΑ

Ολοκληρώνονται οι εργασίες ανακαίνισης της αίθουσας του Πνευμ. Κέντρου Μορφοβουνίου "Αντ. Σαμαράκης".

Πέραν του ποσού των 150 χιλ. ευρώ που διατέθηκε απ' το Δήμο μας μέσω του 3^{ου} Κ.Π.Σ., εξασφαλίσθηκε πρόσθετη πίστωση 40 χιλ. ευρώ απ' το "Leader plus" για εξοπλισμό της αίθουσας σε επίπεδο Αυτόνομης λειτουργίας συνεδριακού Κέντρου (Καινούργιες καρέκλες, νέα μικροφωνική, φωτισμός κουρτίνες κτλ.)

Α. Ο. ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Το Δ. Σ. του Α. Ο. Μορφοβουνίου θέλει να ευχαριστήσει και δια της εφημερίδας μας τον Παύλο Καφεντζή για την δωρεά ιματισμού στην ομάδα μας και συγκεκριμένα από ένα μπουφάν και μια μπλούζα σε κάθε παίκτη της.

Τον ευχαριστούμε και για όσους δεν γνωρίζουν ο Παύλος Καφεντζής διατηρεί Βιοτεχνία εξοπλισμού ιματισμού στη Λάρισα με την επωνυμία: EQUIPMENT CENTER

'Όσο αφορά τα αγωνιστικά η ομάδα μας με ένα σερί νικών στο δεύτερο γύρο ξέφυγε από τις τελευταίες θέσεις και τερμάτισε ωφελά στο βαθμολογικό πίνακα της Β' ερασιτεχνικής κατηγορίας Καρδίτσας.

Εκ της Διοίκησης: Κων/νος Κωνσταντίνου – Σωτήρης Σταύρου

Το Δ. Σ. του Συλλόγου θέλει να ευχαριστήσει όλους αυτούς που μοχθούν για τον σύλλογο. Μέσα από τις γνώσεις τους αφιλοκερδώς μας χαρίζουν τις υπηρεσίες τους για να συνεχίζεται το ξεκίνημα του ΣΥΛΛΟΓΟΥ εδώ και 30 χρόνια.

Πολλοί μάλιστα και συνδράμοντας με το υστέρημά τους για να διεκπεραιώσουμε τις υποχρεώσεις του Συλλόγου. σε όλους αυτούς λοιπόν ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η παρέα του Σούληλου ευχαριστεί την αρτοποιεία Χαντζόπουλου για την προσφορά του σε είδη αρτοποιίας κατά το γλέντι των απόκρεων στο πνευματικό κέντρο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΤΑΜΟΓΙΩΡΓΟΣ του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ετών 84, Βόλος ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΣΤΑΜΟΓΙΩΡΓΟΥ συζύγου ΚΙΜΩΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΝΑΝΟΥ (ΤΑΣΙΑ), Σχηματάρι ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΑΦΕΤΖΗ (ΠΑΝΑΓΙΟΥ) ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΟΡΔΙΟΣ (τροχαίο) ΖΑΝΘΗ ΛΑΤΙΝΟΥ συζύγου ΗΛΙΑ 15/2/08 ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΦΕΤΖΗΣ 15/3/08 ΠΑΝΤΑΖΗ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ συζύγου ΗΛΙΑ ετών 88, 12/3/03

ΠΕΝΘ

- Κοντοστέργιου Χρυσούλα συζ. Λεωνίδα.
- Λατίνου Ξανθή συζ. Ηλία.
- Πανταζή Φωτεινή του Βαΐου.
- Καφεντζή Βασιλική συζ. Ηρακλή.
- Γόρδιος Χριστόδουλος του Ιωάννη.
- Πίτσαβου Ξανθή συζ. Γεωργίου.
- Καφεντζής Σωκράτης του Βασιλείου.
- Κοντούλης Βασίλειος.

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ • ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Σύλλογος Μορφοβουνιώτων Καρδίτσας

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΤΣΟΥΛΑΣ ΜΑΡΚΟΣ Χρόνος 2008 - ΓΕΝΑΡΗΣ - ΦΛΕΒΑΡΗΣ - ΜΑΡΤΗΣ Αρ. φύλλου 32

• Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή • Έδρα Αγίας Αναστασίας 5 Περισσός -Ν. Ιωνία Τ.Κ. 142 32 Αθήνα
• Τηλ: 210 2522596 • FAX: 210 2518283

ΕΚΔΟΤΗΣ : ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΟΪΚΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

• ΚΩΔΙΚΟΣ 4547

Στοιχειοθετήθηκε και τυπώθηκε από ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Αφο ΤΣΑΛΔΑΡΗ Ο.Ε. Δ/νση: Μπουμπουλίνας 66 ΤΗΛ: 210 24.81.647 - 8 FAX: 210 2483358

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Του Γ. Βασιλούλη

με τη συμμετοχή του συλλόγου μας και ομιλητή τον συγγραφέα κ. Αναστασάκο, για την προσωπικότητα του Ν. Πλαστήρα.

4) Τοποθετήσεις

Έλαβαν στη συνέχεια τον λόγο, οι παρακάτω παρευρέθεντες χωριανοί.

α) Θωμάς Κατοϊκός, υπεύθυνος έκδοσης της εφημερίδας μας.

- Οι αποφάσεις και ενέργειες του συλλόγου, πρέπει να εγκρίνονται από το Δ. Σ.

- Πολλές φορές λόγω πληθώρας ύλης δεν δημοσιεύονται όλα τα κείμενα αλλά φυλάσσονται για την επόμενη έκδοση.

- Οι αντιπαραθέσεις στην εφημερίδα είναι εποικοδομητικές, όταν γίνονται καλοπραίρετα.

- Ενημέρωση γεγονότων (γάμοι, βαπτίσεις κ.λ.π.) για την έγκαιρη δημοσίευσή των.

- Τυχόντα λάθη κατά την εκτύπωση είναι αναπόφευκτα, όταν ιδιαίτερα είναι επουσιώδη και δεν θίγουν πρόσωπα.

β) Γιάννης Λατίνος.

- Αναφέρθηκαν στον περιορισμό των σελίδων της εφημερίδας για συμπίεση του κόστους.

γ) Απόστολος Λατίνος.

Αναφέρθηκε επίσης στον περιορισμό των σελίδων καθώς και γενικότερα στο οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η έκδοση της εφημερίδας, και στηρίζεται σε προσφορές ορισμένων συγχωριανών (Χρήστος Αλεξανδρής).

δ) Παναγιώτης Νάνος.

- Αναγκαιότητα ύπαρξης συντακτικής επιτροπής.

- Περιορισμός των σελίδων από 11 σε 8 με περισσότερες εκδόσεις.

ε) Φώτης Κατοϊκός.

- Περιορισμός των σελίδων της εφημερίδας σε 8.

- Αναγκαιότητα ύπαρξης συντακτικής επιτροπής.

- Συνεδρίαση του Δ. Σ. δύο φορές το μήνα.

- Να γίνει έμπρακτη αναγνώριση της προσφοράς των συγχωριανών που έχουν προσφέρει στο σύλλογο.

- Δραστηριοποίηση για την πραγματοποίηση του χορού.

- Εισδοχή νέων ανθρώπων στο Δ. Σ.

στ) Σταύρος Κατοϊκός.

Υπενθύμισε πως έχει ορισθεί από την προηγούμενη συνέλευση και υπάρχει συντακτική επιτροπή στην εφημερίδα.

Για το οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η εφημερίδα ο δήμαρχος κ. Τσιαντής υποσχέθηκε πως θα ενεργήσει να εγγραφεί ο δήμος ως συνδρομητής, για το λόγο ότι δεν είναι νομότυπη άλλου είδους οικονομική προσφορά προς την εφημερίδα.

Στα πλαίσια της εκδήλωσης στο πρόεδρος του συλλόγου πρόσφερε συμβολικά δώρα στους ιδιοκτήτες του καφενείου συγχωριανούς μας Βαγγέλη και Βάγιο Καφετζή, που επισειρά ετών πρόσφεραν αφιλοκερδώς στέγη στο σύλλογο και τους ευχαρίστησε για την προσφορά τους αυτή.

..... Και του χρόνου.

Ο Σύλλογος θέλει να εκφράσει τα θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες που έχασαν των άνθρωπο τους.

Το 2008 όπως φαίνεται δεν μπήκε καλά. Μέσα σε τρεις μήνες όλο και ένα δυσάρεστο περιστατικό συναντάμε.

Η πίκρα στις ψυχές των συγχωριανών μας διαδέχεται η μία μετά την άλλη.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι κάπου εδώ οι πίκρες σταματούν και θα έρθει η Άνοιξη στις ψυχές των ανθρώπων μας. Άλλα πολλές φορές δεν μπορεί κανείς να αρθρώσει τις λέξεις που θα δώσουν κουράγιο και δύναμη. Σε αυτούς που έμειναν.

Οι αναμνήσεις των αγαπημένων μας που πήγαν να βρουν την αιώνια ζωή θα μας είναι συντροφιά.

Θα τους θυμόμαστε με αγάπη και νοσταλγία. Θα τους τιμάμε με τον καλύτερο τρόπο. Γιατί δεν πρέπει να πιστέψουμε ότι έφυγαν. Άλλα ότι είναι πάντοτε δίπλα μας. Σε αυτούς λοιπόν που μας άφησαν ένα μεγάλο «ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ!».

Σε αυτούς που τους έχασαν «κουράγιο» θα τους θυμόμαστε και θα τους ευεργετούμε: Ακόμη θα ήθελα να πω ένα «κουράγιο» σε αυτούς που είναι στο κρεβάτι του πόνου. Μην χάνουν την ελπίδα. Περαστικά και σύντομα πάλι δίπλα μας. Φ. Κατοϊκός

ΘΑΝΑΤΟΙ

Έφυγαν από τη ζωή την ίδια μέρα ο Σωτήρης Αναστ. Σταμογάρωγος και η Μαγδαλήνη Σταμογάρωγου σύζυγος του Κίμωνα.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Παραθετώ παρακάτω τη συνέχεια της ομιλίας της Ελευθερίας Σκούντζου στο Μορφοβούνι την 15-5-1994 στο συνέδριο για τον Ν. Πλαστήρα.

Είναι η κορη της ορφανής τετράχρονης Κυριακούλας από τη Χρυσούπολη Καβάλας, που περιμάζεψε και υιοθέτησε το 1919 ο Πλαστήρας εκκαθαρίζοντας την περιοχή από τους Βουλγάρους, που είχαν ξεικληρίσει τους δικούς της και το 1933 πλέον αρραβωνιάστηκε με το μηχανικό Παύλο Σκούντζο υπάλληλο στο Υπουργείο Γεωργίας και ετοιμαζαν το γάμο τους.

«Ηθελε να τους στεφανώσει ο παππούς μου Ν. Πλαστήρας, γινεται όμως το κίνημα του 1933 και φεύγει κυνηγμένος έξω.

Το τηλεγράφημα για το γάμο τους, το έστειλε από τη Ρόδο που είχε φθάσει τότε (η Ρόδος ήταν ακόμα Ιταλική, το 1947 έγινε Ελληνική).

"Πατρικάς ευχάς, ευτυχία μακροβιότητα".

Τους στεφάνωσε ο Στυλιανός Γονατάς. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός, ότι ο Πλαστήρας είχε πάρει δάνειο πενήντα χιλιάδες δρχ. από το Μετοχικό Ταμείο Στρατού, για να τις δώσει προίκα στη μητέρα μου. Μπήκαν όμως στο σπίτι του αυτοί που τον κυνήγησαν μετά το κίνημα της θης Μαρτίου 1933 και τις άρπαξαν, μαζί με προσωπικά του αντικείμενα καθώς και της μητέρας μου.

Όταν το πληροφορήθηκε αυτό ο Ελευθέριος Βενιζέλος, φώναξε τη μητέρα μου και τις έδωσε είκοσι χιλιάδες. Όταν παντρεύτηκαν, ο πατέρας μου υπηρετούσε στη Χαλκίδα. Αμέσως μετά το γάμο τον έστειλαν κοντά στα Βουλγαρικά σύνορα, στους κομιταζήδες με δυσμενή μετάθεση.

Έμεναν τρεις με τέσσερις μήνες στην επαρχία, μετά στην Αθήνα. Την επόμενη χρονιά στον έστειλαν στην

Κρήτη, όπου χάραξε το αεροδρόμιο του Μάλεμε. Αυτό συνεχίζοταν για αρκετά χρόνια, το μισό χρόνο έμεναν στην επαρχία, το υπόλοιπο στην Αθήνα. Γύρισαν, κυνηγημένοι, με μωρά παιδιά, τα περισσότερα μέρη της Ελλάδας. Μάλιστα, όταν η μητέρα μου ήταν λεχώνα στο δεύτερο παιδί, εφταμηνίτικο και δίδυμο, (το αγόρι δεν ζήσε), τους έστειλαν στην Μακεδονία και υποβίβασαν και τον πατέρα μου. Έτσι αφού ταλαιπωρήθηκαν πολλά χρόνια, το 1947 εγκαταστάθηκαν στην Ρόδο που τότε έγινε Ελληνική.

Στα χρόνια αυτά των μετακινήσεων των γονιών μου, υπήρχε δυσκολία στην επικοινωνία τους με τον παππού μου, γιατί ο Πλαστήρας αρκετά χρόνια ήταν εξόριστος και η αλληλογραφία τους γινόταν μέσω τρίτου προσώπου. Διάβασα αποστάσματα από μερικές επιστολές στη μητέρα μου, στο συνέδριο, που έγινε το Μάρτιο πέρυσι στην Αθήνα.

Από τις επιστολές αυτές φαίνεται η λατρεία του για την πατρίδα, τον τόπο που γεννήθηκε την Καρδίτσα, ο καημός του για τον θάνατο των γονιών του, που δεν μπόρεσε να τους δει πριν πεθάνουν, όπως και των δύο θυγατέρων του, επειδή ήταν εξόριστος, η μοναξιά, που αισθανόταν σε ξένους τόπους, αλλά και η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον.

Στεναχωριστάν, που δεν μπορούσε να βοηθήσει τους δικού μου και η μητέρα μου

Ο Ν. Πλαστήρας με τα θετά παιδιά του. Κυριακούλα, Πάνη, Μαρία, Λυδία.

19-04-1950
Ο Νικ. Πλαστήρας στη Ρόδο με την κόρη του Κυριακούλα και τα εγγόνια του Στέλλα, Μάρθα, Ελευθερία, Νικόλαο.

είχε το παράπονο ότι δεν τον είδε πολύ. Στην Αθήνα τον είδε για λίγο μετά τον εμφύλιο. Ήταν και το περιβάλλον του, που φρόντιζε να τον απομονώνει για λόγους υγείας. Χαρακτηριστικό είναι και ένα περιστατικό που μας το διηγήθηκαν.

Κάποιοι είχαν πάει να τον δουν. Όπως συνήθως ο Μινιουδάκης τους είπε, "μην ενοχλείτε τον Αρχηγό, είναι αδιάθετος". Το άκουσε όμως εκείνος και του είπε: "Μιχάλη, άφησέ τους να μπουν, ξέρεις, αν έχουν χρόματα να πληρώσουν εισιτήρια, για να ξανάρθουν."

Το 1950 ήρθε στη Ρόδο, ως πρωθυπουργός, έμεινε λίγες μέρες και τον είδαμε. Κατά διαστήματα γνωρίσαμε κάποιους επιστήμονες, που μας είπαν ότι τους είχα βοηθήσει οικονομικά, από το υστέρημά του, για να σπουδάσουν, ο Πλαστήρας.

Στα Δωδεκάνησα, το όνομα Πλαστήρας, το συναντάς Σα βαφτιστικό σε αρκετούς. Θα ήθελα, να αναφερθώ και στην Αγγελική Μπουμπάρα, αδελφή του Πλαστήρα. Φρόντισε τα τέσσερα ορφανά, όταν ήταν μικρά και αργότερα, όταν πολιτεύθηκε, τον βοηθούσε στις κοινωνικές του υποχρεώσεις.

συνεχίζεται

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ «ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ»
ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ Γ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ «Αντώνης Σαμαράκης»

Ο Δήμος Πλαστήρα Καρδίτσας προκηρύσσει τον Γ' Διαγωνισμό Διηγήματος «Αντώνης Σαμαράκης». Στόχος του διαγωνισμού είναι να τιμηθεί η μνήμη του Αντώνη Σαμαράκη του οποίου οι ρίζες καταγωγής ακουμπούν στο Μορφοβούνι, έδρα του Δήμου Πλαστήρα. Επίσης να δοθεί η δυνατότητα ανάδειξης νέων συγγραφέων μέσα από το διήγημα και το γραπτό λόγο.

Ο διαγωνισμός, απευθύνεται σε όσους μετέχουν της Ελληνικής Παιδείας και γράφουν στην ελληνική γλώσσα, ανεξαρτήτως τόπου διαμονής και εθνικότητας αρκεί η ηλικία τους να μην ξεπερνά το 400 έτος (γέννηση 1967 και εντεύθεν).

Οι υποψήφιοι μπορούν να συμμετέχουν με ένα μόνο διήγημα το οποίο να μην έχει ποτέ δημοσιεύθει. Οι καθένα, καλό θα είναι να μην ξεπερνά τις 2.000-2.500 λέξεις. Το θέμα είναι ελεύθερο.

Τα διηγήματα που θα ξεχωρίσουν, θα δημοσιευτούν σε ειδική Ανθολογία, που θα εκδοθεί από τον εκδοτικό οίκο «Καστανιώτης». Για την συγκεκριμένη έκδοση οι συγγραφείς παραχωρούν αυτοδίκαια στους οργανωτές τα πνευματικά τους δικαιώματα.

Σε κάθε διακριθέντα θα απονεμηθεί και ειδικό αναμνηστικό τιμητικής διάκρισης.

Επίσης:

Στον 1^ο διακριθέντα θα απονεμηθεί και χρηματικό βραβείο 1.500,00 ευρώ

Στον 2^ο διακριθέντα θα απονεμηθεί και χρηματικό βραβείο 1.000,00 ευρώ

Στον 3^ο διακριθέντα θα απονεμηθεί και χρηματικό βραβείο 500,00 ευρώ.

Στους επόμενους 3 διακριθέντες ειδικός έπαινος.

Και όσον αφορά στους 16 πρώτους διακριθέντες, τα διηγήματά τους θα συμπεριληφθούν στην Ανθολογία η οποία θα εκδοθεί.

Τα διηγήματα υποβάλλονται ταχυδρομικά προς το Δήμο Πλαστήρα. Ταχ. Δ/νση: Μορφοβούνι Καρδίτσας. Τ.Κ. 430 67, με την ένδειξη «Για τον Γ' Λογοτεχνικό Διαγωνισμό Αντώνης Σαμαράκης». Τελευταία ημέρα κατάθεσης ορίσθηκε η 31η Αυγούστου του 2008, με αποδεικτικό στοιχείο τη σφραγίδα του Ταχυδρομείου.

Τα διηγήματα υποβάλλονται δακτυλογραφημένα σε επτά (7) αντίτυπα. Κάτω απ' τον τίτλο του διηγήματος αναγράφεται υποχρεωτικά ψευδώνυμο του συγγραφέα. Μέσα στο φάκελο αποστολής πρέπει να υπάρχει δεύτερος κλειστός φάκελος αλληλογραφίας που εξωτερικά θα φέρει το ψευδώνυμο. Μέσα είναι τα πραγματικά στοιχεία όπως: όνομα - επώνυμο - πατρώνυμο, έτος και τόπος γέννησης, διεύθυνση μόνιμης κατοικίας, τηλέφωνα επικοινωνίας και e-mail. Οι φάκελοι με τα πραγματικά στοιχεία θα ανοιχθούν μόνο στην περίπτωση διάκρισης του διηγήματος.

Η κριτική επιτροπή αποτελείται από καταξιωμένους συγγραφείς και επιστήμονες, με πρόεδρο τον κ. Βασίλη Α. Αναγνωστόπουλο, Καθηγητή Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Ο διαγωνισμός τελεί υπό την αιγιδα του Υπουργείου Πολιτισμού.

Η ανακοίνωση των αποτελεσμάτων και η βράβευση θα γίνει σε ειδική πανηγυρική εκδήλωση, στο Πολιτιστικό Κέντρο «Αντώνης Σαμαράκης» Μορφοβουνίου Καρδίτσας, το 2008.

Για τυχόν άλλες πληροφορίες οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στο Διαδίκτυο, στη Δ/νση: www.plastiras.gr. Για επικοινωνία με την Οργανωτική Επιτροπή στο τηλεφωνικό μας ταχυδρομείο (logos.samarakis@gmail.com), ή στα τηλέφωνα 24410.95631-2 & 24418.52200 κ. Ειρήνη Ξηροφώτου.

Η Οργανωτική Επιτροπή

Finesasfalias gr
Οι πιο οικονομικές ασφαλίσεις
Νικόλαος Αλεξανδρής

KIN: 6939010850

ΦΑΕ 211-2203389

</div

Σωτήρης Αναστ. Σταμογιώργος

«Έφυγε» ξαφνικά στις 20 του περασμένου Δεκέμβρη. Παρά τα ογδόντα του, και κάτι, χρόνια, ήταν αικμαίος και δραστήριος μέχρι την τελευταία μέρα. Έζησε κι αυτός τα δύσκολα χρόνια και τις ταλαιπωρίες της ζωής του χωριού εκείνης της εποχής και πάλεψε σκληρά, αντιμετωπίζοντας κακουχίες, πείνα, κατοχή, κατατρεγμούς και διώξεις. Έμεινε όμως αλύγιστος και σταθερός στις ιδέες και στα «πιστεύω» του για ένα καλύτερο κόσμο, για μια δίκαιη κοινωνία χωρίς φτώχεια και εκμετάλλευση.

Απ' τις αρχές της δεκαετίας του '50 εγκαταστάθηκε στο Βόλο, όπου διούλεψε και δημιούργησε ως τεχνίτης οικοδομών.

Υπήρξε από τους πρώτους και πιο ένθερμους υποστηρικτές της ιδέας για τη δημιουργία του Συλλόγου Βουνεσιωτών Βόλου, τον οποίο υπηρέτησε στη συνέχεια ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και ως ταμίας του Συλλόγου για αρκετά χρόνια. Χαρακτηριστικό δείγμα για τις προοδευτικές και δημιουργικές του ιδέες είναι και το γεγονός ότι πρωτοστάτης και στο ερασιτεχνικό λαϊκό «Θέατρο» του χωριού μας κάτα τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1950. Όσοι είχαν δει τότε εκείνες τις ωραίες, για την εποχής τους, θεατρικές παραστάσεις, θα τον θυμούνται ως εξαιρετικό «Γάννο» στη «Γκόλφω», που παίχτηκε τότε στο χωριό μας από ερασιτέχνες Βουνεσιώτες ηθοποιούς... Αυτό το προοδευτικό πνεύμα που τον διέκρινε, το έδειξε ο Σωτήρης και με τη συμμετοχή του στο Σύλλογο και σε όλες τις εκδηλώσεις στο Βόλο και στο χωριό. Εμείς, ίδιαίτερα, που συνεργαστήκαμε μαζί του επί χρόνια στο Σύλλογο, θα τον θυμόμαστε πάντα για την ευθύτητα, την ειλικρίνεια και την τιμιότητά του. Πρέπει εδώ να πούμε ότι κατά μία τραγική σύμπτωση, την ίδια μέρα με το Σωτήρη, έφυγε απ' τη ζωή και η Μαγδαληνή Καλατζή - Σταμογιώργου, γυναίκα του αδερφού του Κήμωνα Σταμογιώργου. Όσοι παρευρέθηκαν, (ήταν πολλοί οι χωριανοί) τους συνοδέψαμε στην τελευταία τους «κατοικία» με διαφορά δύο ωρών περίπου...

Αποστ. Κατοίκος

Κοτσαμπάσηδες και '21

Οι Έλληνες επαναστάτες του 1821 δεν είχαν να πολεμήσουν μόνο τους Τούρκους κατακτητές, αλλά και τους προσκυνημένους συνεργάτες των Τούρκων κοτσαμπάσηδες.

Αυτοί ήταν οι Έλληνες προύχοντες ή προεστοί, που είχαν την εύνοια των Τούρκων και απολάμβαναν τα προνόμια τους, γι' αυτό και αντέρασαν σθεναρά κατά της Επανάστασης, πριν ακόμα ξεσπάσει. Έκαναν απεγνωσμένες προσπάθειες και σατανικές ραδιούργιες για να τη ματαιώσουν. Μαζί τους και ο ανώτερος κλήρος της εποχής.

Όταν έμαθαν ότι ο Παπαφλέσσας έφτασε στο Μωριά, οι κοτσαμπάσηδες και οι δεσποτάδες μαζεύτηκαν στις 26 Φλεβάρη του 1821 στο σπίτι του κοτσαμπάση Λόντου στο Αίγιο, για να πάρουν μέτρα για τη ματαίωση της Επανάστασης. Προειδοποίησαν τον Παπαφλέσσα να σταματήσει κάθε ενέργεια, απειλώντας ότι, αν δεν συμμορφωθεί, θα τον συλλάβουν και θα τον φυλακίσουν. Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός μάλιστα τον χαρακτήρισε: «άρπαγα, εξωλέστατον, αλιτήριον και ασυνείδητον» και εκτόξευσε αφορησμούς εναντίον του. Ο Παπαφλέσσας όμως δεν υποχώρησε και συνέχισε να ξεσηκώνει το Μωριά. Δυστυχώς, οι μεγαλόσχημοι ιεράρχες ταυτίστηκαν με τους κοτσαμπάσηδες και πήραν θέση κατά της Επανάστασης.

Γιατί άραγε; Γιατί κοτσαμπάσηδες και ανώτερος κλήρος κράτησαν τέτοια στάση; Διότι είχαν το φόβο, ότι αν γινόταν και πετύχαινε η Επανάσταση, θα έπαιρνε ο λαός την εξουσία και αυτοί θα έχαναν τα προνόμια τους. Να πώς έδειξε αυτή την αγωνία τους ο αρχικοτάμπασης Χαραλάμπης:

«Ο ραγιάς, μόλις πάρει τα όπλα, δεν θα μας ακούει και δεν θα μας σέβεται, και θα πέσουμε στα χέρια εκείνων, που μέχρι χθες δεν μπορούσαν να κρατήσουν το πηρούνι...». Έτσι αντιμετώπισαν την Επανάσταση οι κοτσαμπάσηδες και οι δεσποτάδες της εποχής εκείνης. Αντίθετα, ο απλός λαός και ο κατώτερος κλήρος, κομμάτι και αυτός του λαού, στήριξαν με ενθουσιασμό την Επανάσταση. Ο Άνθιμος Γαζής, απλός λαϊκός παπάς και σπουδαίος δάσκαλος του Γένους, σε συγκέντρωση των συμπατριωτών του στην πλατεία του χωριού του, στις Μηλιές του Πηλίου, τους είπε: «Πρέπει να ξέρετε πως αυτά έχει ο πόλεμος. Θα πέσουν κεφάλια, θα χαλάσουν σπίτια, θα καούν χωριά, θα κλάψουν πολλές μανάδες. Μα τι να γίνει; Η ελευθερία δεν μπορεί να παρθεί με τα ψέματα, ούτε μπορούμε να πάρουμε μ' ένα ρεσάλτο τα κάστρα της Τουρκιάς. Θα πολεμήσουμε, θα πεινάσουμε, θα ψειριάσουμε, θα σκοτωθούμε, μα στο τέλος θα νικήσουμε...».

Αποστ. Κατοίκος

► ΔΩΡΕΑ για το Σύλλογο 300 ευρώ από τον Απόστολο Ευαγγέλου Σκούφη στη μνήμη του πατέρα του.

Η αξέχαστη Μήτρενα Κρικέλου

ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Γαμπρός του Ευάγγελου Πανταζή (ψάλτης)

- 1) Η κόρη του Κώστα Κανδυλά, Θωμασή – πτυχιούχος Μηχανικών Παν/ων Θεσσαλίας
- 2) Ο Υιός του Κώστα Κανδυλά αποφοίτησε του Παιδαγωγικού τμήμα του Παν/ου Θεσσαλίας.

Τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΣΚΟΥΦΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του ΗΛΙΑ	50 ευρώ
ΣΚΟΥΦΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ (μνήμη του πατέρα)	300 ευρώ
ΣΚΟΥΦΗ ΜΑΡΙΑΝΘΗ συζύγου ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ	50 ευρώ
ΒΑΣΙΛΟΥΛΗ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ	200 ευρώ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ	30 ευρώ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ	50 ευρώ
ΚΑΦΕΤΖΗΣ ΗΛΙΑΣ του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	50 ευρώ
ΠΑΛΑΠΕΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	20 ευρώ
ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΘΩΜΑ	200 ευρώ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΒΑΣΙΛΗ	100 ευρώ
ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΦΩΤΗΣ του ΘΩΜΑ	20 ευρώ

Από την παρουσίαση του βιβλίου του Ηλ. Νασιάκου στο Δημαρχείο Βόλου

Πριν αναφερθούμε στο βιβλίο, αξίζει να παραθέσουμε κάποια στοιχεία σχετικά με το χαρακτήρα και την προσωπικότητα του Ηλία Νασιάκου, σε συνδυασμό και με την κοινωνική προσφορά του. Ευθύς, τίμιος, ειλικρινής και ανυποχώρητος στο σωστό και στο δίκαιο, με ευθυκρισία και βαρύτητα γνώμης αναγνωρισμένη απ' όλους, αξιόπιστος και ως δημόσιος υπάλληλος. Εντελώς αυτοδημιούργητος, πάλεψε χωρίς οικονομικά μέσα κάτω από αντίξεις συνθήκες, ώστους κατάφερε, ύστερα από πολλές δυσκολίες και εμπόδια, να διοριστεί ως υπάλληλος στο τότε Υπουργείο Δημοσίων έργων και να σταδιοδρομήσει στην πολεοδομική υπηρεσία μέχρι τη συνταξιοδότησή του.

Στην υπηρεσία αυτή είχε την απειριόστη εκτίμηση των συναδέλφων του και όσων συναλλάσσονταν μαζί του. Πρόθυμος πάντα να εξυπηρετήσει, να συμβουλέψει και να βοηθήσει, θεωρητικά αλλά και έμπρακτα. Τη βαθιά γνώση του σε θέματα οικοδομικών κατασκευών και πολεοδομίας την πρόσφερε (και την προσφέρει ακόμα) πρόθυμα και αφιλοκερδώς, σε όσους τη χρειάζονται. Χαρακτηριστικό δείγμα της κοινωνικής προσφοράς του είναι και τούτο: Πρωτοστάτησε κατ' αρχήν στην προσπάθεια των Βουνεσιωτών να ματαιώσουν την κατεδάφιση της παλιάς εκκλησίας του χωριού τους, που χρονολογούνταν από το 1848 και είχε πολύτιμο χειροποίητο σκαλιστό τέμπλο. Η προσπάθεια εκείνη δυστυχώς δεν έφερε αποτέλεσμα, αφού ο τότε δεσπότης Κων/νος, το 1969, συγκρότησε ο ίδιος συνεργείο κατεδάφισης, το οποίο γκρέμισε την εκκλησία, με την παρουσία στρατιωτικής φρουράς και παρά τις έντονες διαμαρτυρίες όλων των κατοίκων του χωριού. Από κει και πέρα, ο Ηλίας ανέλαβε προσωπικά όλο το βάρος της μελέτης και της ανέγερσης νέας εκκλησίας καθώς και της κατασκευής αιθουσας πνευματικού κέντρου, ενώ και πάλι οι αντιδράσεις του μητροπολίτη ήταν έντονες. Όλα αυτά όμως αναφέρονται αναλυτικά στο βιβλίο, όπου μπορεί κανείς να διαβάσει ευχάριστα.

Με το βιβλίο αυτό, ο συγγραφέας δεν είχε σκοπό να καταλάβει μια θέση ανάμεσα στους σύγχρονους λογοτέχνες και να δρέψει λογοτεχνικές δάφνες. Ήθελε να καταθέσει τη δική του μαρτυρία για πρόσωπα και γεγονότα, σε συνδυασμό με τις προσωπικές εμπειρίες και τα βίωματα που σημάδεψαν τη ζωή του και τη ζωή των συγχωριανών του, αλλά και γενικότερα. Χρονικά καλύπτει μια περίοδο εξήντα τα ίδια, και πλέον χρόνων και καταγράφει τον αγώνα, τις αγωνίες και τις δυσκολίες που πέρασε ο ίδιος, καθώς και γεγονότα, που είτε τα άκουσε και τα «κατέγραψε» ανεξίτηλα στη μνήμη του. Μία μνήμη θαυμαστή, ένα «κινητό

Λίγα λόγια σχετικά με το βιβλίο του Ηλία Νασάκου «Τοπικά και ευρύτερα ιστορικά συμβάντα και προσωπικά βιώματα»

Είχα διαπιστώσει "δια ζώσης" τη δυνατή μνήμη και την αφηγηματική ικανότητα του αγαπητού Ηλία, αλλά δεν περίμενα να παγιώσει αυτές τις σκέψεις του τόσο όμορφα σε βιβλίο.

Για να πω την αλήθεια ξεκίνησα την ανάγνωση κάπως προκατειλημένα, αλλά στην πορεία τα πράγματα άλλαξαν. Έπεφτα από ξάφνιασμα σε ξάφνιασμα. Κι αυτό το ξάφνιασμα έμεινε ως το τέλος.

Κάποια κεφάλαια μάλιστα τα ξαναδιάβασα με το ίδιο ενδιαφέρον. Είναι το βιβλίο έτσι δομημένο που δε χρειάζεται να το διαβάζεις στη συνέχεια. Κάθε κεφάλαιο έχει την αυτοτέλειά του και μπορείς να το διαβάσεις ανεξάρτητα από το προηγούμενο ή το επόμενο.

Είναι ένα πολυσυλλεκτικό – σε γεγονότα βιβλίο και τα κεφάλαια κυλάνε χρονολογικά συνδεόμενα μεταξύ τους χωρίς όμως, όπως είπα, να χάνουν την αυτονομία τους.

Όλο το βιβλίο διαβάζεται με πολλή άνεση και η ανάγνωσή του με την απλή και ρέουσα νεοελληνική γλώσσα σε τραβάει αφοπλιστικά.

Παρουσιάζονται συνοπτικά γεγονότα από τη νεότερη ιστορία μας την ευρύτερη και την τοπική, που εμείς σ' αυτή την ηλικία που ήμασταν τότε, τα είχαμε ζήσει, όχι βέβαια, εν δράσει, αλλά βιωματικά ως παιδιά.

Και τα έντονα βιώματα δημιουργούνται περισσότερο σ' αυτή την ηλικία, την παιδική και την εφηβική. Εμείς που καταγόμαστε από τη Δυτική Θεσσαλία και μάλιστα από την ορεινή έχουμε ζήσει πολλά απ' αυτά τα γεγονότα – ή τουλάχιστο τα νιώθουμε καλύτερα – που ο αγαπητός μου Ηλίας τα περιγράφει τόσο ωραία στο πολύ χρήσιμο βιβλίο του.

Δε θα πω πολλά για το βιβλίο τη στιγμή που άλλοι είναι αυτοί που θα κάνουν την παρουσίαση του βιβλίου και μάλιστα αγαπητοί συνάδελφοι.

Εγώ, επειδή διάβασα το βιβλίο με πολύ ενδιαφέρον αισθάνομαι την ανάγκη να πω αυτά χωρίς να είμαι στο πρόγραμμα της παρουσίασής του.

Όλα τα κεφάλαια, όπως είπα, είναι ενδιαφέροντα.

Σταματώ ωστόσο σε κάποια σημεία που μ' εκαναν περισσότερη εντύπωση.

Στη δραστηριότητα και στον αγώνα που έκανε ο αγαπητός Ηλίας προκειμένου να γίνει το Πολιτιστικό Κέντρο στο κάτω μέρος του ναού, για το οποίο αντίδροψε ο τότε δεσπότης.

Άξιζε αυτή η δραστηριότητα και είναι αξέπινος και αυτός και όσοι συγχωριανοί του τον πλαισίωναν.

Σ' αυτό το κεφάλαιο εντυπωσιάστηκα και με τα λόγια του τότε Αρχιεπισκόπου πατριώτη μας Σεραφείμ Τίκα. Όταν μια αντιπροσωπεία Βουνεσιώτων τον επισκέφθηκε στο γραφείο του στην Αθήνα, μόλις τους είδε, με το χιούμορ που τον διέκρινε, τους είπε: «Τι πάθατε βρε αλογουσύρτες;» και στη συνέχεια, αφού άκουσε το αιτημά τους, τους είπε: Δική σας είναι η εκκλησία, δικό σας και το πνευματικό κέντρο και συγχαρητήρια για το ενδιαφέρον σας.

Πηγαίνετε και φτιάξτε τα κι αφού οι πρόθεσεις σας είναι καλές, μη φοβάστε κανέναν και, όπως έχετε τη φήμη οι Βουνεσιώτες, είστε εις θέσιν να αντιμετωπίσετε όσους σας αδικήσουν και μη ζητάτε ούτε χαρτιά ούτε πιπάτα και εγώ θα κάνω ό,τι χρειάζεται!..

Τέτοια συμπεριφορά μόνο οι ρηξικέλευθεροί και ηγετικές προσωπικότητες έχουν.

Αλλά και άλλη έντονη και ηγετική προσωπικότητα – που είναι καύχημά μας που έχει Καρδιτσιώτικη καταγωγή – είναι του Νικολάου Πλαστήρα. Ο Πρωθυπουργός που "πέθανε στην ψάθα" όπως λέει ο λαός, ας αποτελεί φωτεινό παράδειγμα για όσους κρατούν στα χέρια τους τις τύχες της πατρίδας μας.

Ο "μαύρος καβαλάρης" ας είναι οδοείχτης.

Το βιβλίο κλείνει μ' έναν ευάριθμο αριθμό φωτογραφιών που σημειωτέονταν υπάρχουν και στα ενδιάμεσα – οι οποίες ενισχύουν σημαντικά το λόγο, γιατί, όπως λέγεται, μια φωτογραφία αντιστοιχεί με χίλιες λέξεις και πολλές φωτογραφίες μαζί είναι ιστορία χωρίς λόγια.

Θα μπορούσα βέβαια να πω πολλά, ανατρέχοντας σ' όλα τα κεφάλαια, είμαι όμως εκτός προγράμματος, γι' αυτό σταματώ κλείνοντας με το εξής επιμύθιο.

Το βιβλίο του Ηλία Νασάκου είναι απλά γραμμένο, εύληπτο, αμερόληπτό όσο γίνεται, πολύ κατατοπιστικό πάνω στην ιστορία της Αντίστασης και του Εμφυλίου ο συγγραφέας κρατά τις απαραίτητες ισορροπίες εκεί που χρειάζεται, τα βιώματά του αντανακλούν στα βιώματα που έχουν ζήσει και πολλοί άλλοι την περίοδο αυτή τη λυπητερή για όλους μας.

Όποιος διαβάσει θα έχει πολλά να ωφεληθεί.

Η σύσταση μου είναι δεδομένη. Εύχομαι στον αγαπητό Ηλία και σ' άλλες δημιουργίες. Το παρόν πόνημα άλλωστε αποτελεί την καλύτερη εγγύηση.

Κων/νος Κάρκος
Καθηγητής Φιλόλογος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΛΟΥ 2008

Βασιλούλης Θωμάς του Κων/νου	30 €
Βασιλούλης Κώστας του Θωμά	30 €
Βασιλούλης Σεραφείμ	30 €
Βασιλούλης Βασύλης	20 €
Βασιλούλη Χαρίκλεια	20 €
Βασιλούλης Φάνης	20 €
Γιολδάστης Γεώργιος	25 €
Γιολδάστης Βασύλης	25 €
Γρηγορίου – Θώμασογλου Βάσω	20 €
Γορδίου Θεοδώρα	15 €
Γόρδιος Βάιος	20 €
Γόρδιος Νίκος	20 €
Γαλανούλης Γιάννης	20 €
Γουλιώτης Σωτήρης	20 €
Κοντοστέργιος Ευάγγελος του Βαΐου	70 €
Καφεντζή – Αποστόλου Αναστασία	20 €
Καφεντζή Αριστέα	20 €
Κατοίκος Βασύλης	30 €
Κατοίκος Αποστόλης	25 €
Κατοίκου Ελένη	50 €
Κατσακιώρης Βαγγέλης	20 €
Κυριαζή – Αποστόλου Λαμπρινή	30 €
Κυριαζή – Λάμπη Σταυρούλα	30 €
Κυριαζή – Κολλημένου Φωτεινή	25 €
Καλαντζή Όλγα	20 €
Κυρίστης Γιώργος	20 €
Κυρίστη – Κοτλίτσα Αριστέα	15 €
Μπαλτά – Ζήγρα Ρούλα	20 €
Μπαλτά – Τσαμίτα Ελένη	20 €
Ντόντης Αποστόλης	20 €
Ντόντης Γιώργος	20 €
Νάνος Θωμάς	20 €
Νάνου Χριστίνα	20 €
Νάνου – Αβραμίδου Βασιλική	20 €
Νάνου – Αλεξοπούλου Μαργαρίτα	20 €
Νάνος Σπύρος	30 €
Νασιάκος Ηλίας	30 €
Νασιάκος Αποστόλης	50 €
Πανταζής Βαγγέλης	30 €
Παπαδούλης Βασύλης	50 €
Παπαδούλης Δημήτρης	50 €
Παπαδούλης Γιώργος	50 €
Παπαδούλη Φωτεινή	20 €
Πλαστήρας Θωμάς	30 €
Παλαπέλα Έλλη	50 €
Ρεφενές Ηλίας	20 €
Στούκας Κων/νος	20 €
Σταμογιώργος Χαρίλαος	20 €
Σταμογιώργος Ηλίας	20 €
Σταμογιώργος Τάσος	20 €
Σταμογιώργου Χριστίνα του Σωτηρίου	60 €
Σταύρου Θωμάς	20 €
Τσάβαλος Παναγιώτης	20 €
Τσούλας Χαράλαμπος	75 €
Φιλίππου Γιάννης	20 €
Χρονόπουλος Χρήστος	20 €

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ο γάμος στο χωριό, πριν από πολλά χρόνια, ήταν μια μεγάλη γιορτή, που κρατούσε πολλές μέρες και είχε ωραία έθιμα. Οι διαδικασίες για το γάμο ξεκινούσαν μια βδομάδα νωρίτερα. Πρώτα ξεκινώντας με το «κάλεσμα». Δεν πήγαιναν στο τυπογραφείο να τυπώσουν «καλέσματα» σε κάρτες. Έγραφαν τα ονόματα σε μια κόλλα χαρτί και το έδιναν σε κάποιον απ' τα κοντινά συγγενικά πρόσωπα, συνήθως, νέο άνθρωπο, και αφού πρώτα είχαν ετοιμάσει την κόφα στολισμένη γύρω – γύρω με λουλούδια απ' έξω και γεμάτη με κρασί.

Η κόφα ήταν, για τους νέους που δεν την ξέρουν, ένα είδος σαν παγούρι, αλλά ξύλινο. Ήταν λουστραρισμένη με μαύρο ή καφέ σκούρο χρώμα. Είχε ένα λουρί, πιασμένο απ' τις δύο άκρες και κρεμιόταν όπως μια στρογγυλή γυναικεία τσάντα.

Αυτό το άτομο έπαιρνε την κόφα και το χαρτί με τα ονόματα, πήγαινε σε κάθε σπίτι που ήταν γραμμένο στην κατάσταση και δίνοντας την κόφα στο νοικοκύρη ή στη νοικοκυρά που ήταν στο σπίτι εκείνη τη μέρα, έλεγε ότι το κάλεσμα είναι από τον τάδε που θα έκανε το γάμο. Αφού έπινε λίγο κρασί, έλεγε και τις ευχές που ταίριαζαν. «Κίνησαν γάμοι», «Άντε οι ώρες οι καλές», «Καλά στέφανα», «και στα δικά'ς» αν ήτ

«αγναντεύοντας απ' το Στεφάνι»

Σχολιάζει ο κ. Παναγιώτης Νάνος

Ευχάριστη έκπληξη (1): Ωραία από κάθε άποψη η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου Μορφοβουνιώτων Αθήνας, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο της Ν. Ιωνίας και σημείωσε εξαιρετική επιτυχία. Η αιθουσα καταπληκτική, γεμάτη με φωτογραφίες και μνήμες από την Μικρασία. Εκτός από τους χωριανούς παρόντες ήταν και επίσημοι όπως ο Δήμαρχος και Αντιδήμαρχος, Ν. Ιωνίας και Πλαστήρα, ο συγγραφέας κ.σ. Αναστασάκος, ο εκδότης του περιοδικού «Δευκαλίων» κ. Αθανασόπουλος, άλλοι επίσημοι.

Στην εκδήλωση μεταξύ των άλλων τιμήθηκαν και οι χωριανοί μας Σωκρ. Καφετζής και Βαγγ. Καφετζής, οι οποίοι χρόνια ολόκληρα φιλοξένησαν το Σύλλογο στο πατάρι του καφενείου. Μήνυμα έστειλε ο πρόεδρος της Βουλής κ. Δ. Σιούφας και ο βουλευτής Καρδίτσας Ντίνος Ρόβλιας, κ. α.

Ακολούθησε γενική συνέλευση, στην οποία τέθηκε μεταξύ των άλλων και το ζήτημα της εφημερίδας (κόστος, λειτουργία συντακτικής επιτροπής, κλπ.) όπου αποφασίστηκε μεταξύ των άλλων ο αριθμός των σελίδων να μην ξεπερνά τις οκτώ (8) πρόταση την οποία υποστήριξε στη συνέλευση και ο γράφων... ο οποίος ήδη αυτοπεριορίζει την έκταση της στήλης.

Ευχάριστη έκπληξη 2: Πρωτότυπος πράγματι ο τρόπος που θέλησε ο Σύλλογος Μορφοβουνιώτων Αθήνας, να επικοινωνήσει με τα μέλη του: Την πρωτοχρονία έστειλε το ακόλουθο μήνυμα μέσω κινητής τηλεφωνίας: «Ο, τι στον κόσμο πεθυμάς και πλάθεις με το νου σου, να σου τα φέρει το 2008 στην πόρτα του σπιτιού σου!»

Τα λοκατάρια στο χωριό μας διατηρήθηκαν ζωντανά και φέτος, παρότι ο καιρός δεν ήταν σύμμαχος των παιδιών που βγήκαν να τραγουδήσουν. Ήταν μέρα χαράς και συγκινήσεως διότι ζωντάνεψε το χωριό από τα τραγούδια και το κέφι. Πολλά βέβαια και τα κλειστά σπίτια, λόγω καιρού λιγότεροι από κάθε άλλη φορά οι επισκέπτες. Ανάμεσα στους επισκέπτες που ήθελαν στο χωριό αποκλειστικά για το έθιμο ήταν και ομάδα ερευνητών από το Λύκειο Ελληνίδων Αθηνών. Επικεφαλής ήταν ο χοροδιδάσκαλος και σεμνός λάτρης της Παράδοσης, κ. Λευτέρης Δρανδάκης και η κ. Αγγελική Καραγεωργίου, συνεργάτης του περιοδικού «Χορεύω», το οποίο είναι αφιερωμένο στους παραδοσιακούς ελληνικούς χορούς.

Η κριτική έχει και τα θετικά της! Εκενευρισμό και κινητοποίηση προκάλεσε το δημοσίευμά μας στο προηγούμενο φύλλο της Μ.Φ. Ειδικότερα για το Πνευματικό Κέντρο (όπως μαθίζουμε) από κύκλους της συμπολίτευσης του Δήμου ασκήθηκαν πιέσεις για επανάληψη του Λογοτεχνικού Διαγωνισμού «Αντώνης Σαμαράκης», που είχε εγκαταλειφθεί. Επίσης μάθαμε ότι γίνονται ενέργειες για την αντικατάσταση πλαισικών καρεκλών με άλλες ανάλογης ποιότητας όπως αφρόζει σε Πνευματικό Κέντρο και μάλιστα με τόσο βαρύ όνομα. Θετικές οι εξελίξεις, άξεις κάθε επαίνου. Βέβαια περί της καταστροφής της βιβλιοθήκης Βάγια Τσούλα, λαογραφικών ειδών, αρχειακού υλικού και λοιπών βιβλίων ... σιγή ασυρμάτου!

Τραγικό ατύχημα: Σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα στη Βουλγαρία, έχασε τη ζωή του ο Χρήστος Γόρδιος. Είχε πάει να αγοράσει ζώα όταν βουλγαρικό φορτηγό προκάλεσε απύ-

χημα με αποτέλεσμα να σκοτωθεί επιπόπου ο άτυχος χωριανός μας. Ήταν από τους ελάχιστους εναπομείναντες ζωεμπορους, απόδειξη της ικανότητας η έξοδος στα Βαλκάνια και συγκεκριμένα στη Βουλγαρία με την οποία είχε αναπτύξει εμπορικές σχέσεις. Ο Χρήστος ήταν αγαπητός σε όλους, πανέξυπνος, με χιούμορ, ζωντανός και πολύ δραστήριος άνθρωπος, απόδειξη πως μέχρι τα 75 του εργάζονταν. Η απώλειά του βύθισε στο πένθος την πολυμελή οικογένεια και μεγάλη λύπη σε όλους όσους τον γνωρίζαμε. Η κηδεία του έγινε πάνδημα παρουσία όλων των Βουνεσιώτων αλλά και κατοίκων της Ράζιας και της Μητρόπολις. Θερμά συλλυπητήρια στη γυναίκα του και τα παιδιά του.

Άδειάζει το χωριό καθώς μακραίνει ο κατάλογος όσων αναχώρησαν για πάντα. πάει και η Φωτεινή Πανταζή (Καρνάβα), η οποία παλαιότερα πρωτοστατούσε στο Διπλό Χορό, όπως επίσης και η Ξανθή Η. Λατίνου. Επίσης μεγάλη συγκινητηση προκάλεσε ο σχεδόν ταυτόχρονος θάνατος του Σωτήρη Σταμογιώργου (του Αναστασίου) και της Σταμογιώργου Μαγδαληνής, σύζυγος του Κίμωνα, οι οποίοι έφυγαν από τη ζωή με διαφορά λίγων ωρών θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς.

Συγκινητική και άξια επαίνου η κίνηση της οικογένειας του άτυχου Θωμά Ραχωβίτσα του Βαστύ, ο οποίος πνήγηκε στη λίμνη πριν ένα χρόνο. Η οικογένεια αντί μνημοσύνου έκανε δωρεά στην εκκλησία του χωριού. Αλήθεια έχουμε αναλογισθεί πόσα χρήματα ξεδεύονται άσκοπα σε στεφάνια και μνημόσυνα; Αν αυτά τα χρήματα διατίθονταν στην Εκκλησία, σε Συλλόγους, σε κοινωφελή έργα, όπου ο καθένας εκτιμά ότι θα πιάσουν τόπο, η εικόνα σήμερα θα ήταν διαφορετική. Θυμίζουμε ότι τα παλαιότερα χρόνια εκτίζαν βρύσες, με αποτέλεσμα να μένουν τα ονόματα αλλά και να ξεδιψούν άνθρωποι και ζωντανά.

Είπαμε «Ζωντανά» και δεν μπορούμε να αφήσουμε ασχολίαστο το γεγονός της επανεμφάνισης της ζωοκλοπής στο Μορφοβούνι. Μετά από σχεδόν μισό αιώνα, κάποιοι θυμίθηκαν τις «παλές καλές μέρες» αφού τα τελευταία δύο χρόνια παρατηρούνται κλοπές αμνοεριφών στα μαντριά που βρίσκονται στις παρυφές του χωριού. Πριν λίγο καιρό ξτύπησαν δύο μαντριά και έκλεψαν δύο «μανάρια» της χωριανής μας Α.Τ. και μια «μπλιώρα» του Ε.Σ. Κρίμα, πολύ κρίμα, στον 21ο αιώνα να παρατηρούνται φαινόμενα επιοχής της ληστοκρατίας!

Το «**1ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΑ**» πραγματοποιήθηκε στην Καρδίτσα το τριήμερο 8-9-10 Φεβρουαρίου 2008, όπου συζητήθηκαν σημαντικά θέματα Ανάπτυξης. Η πρώτη μέρα ήταν πανηγυρική, με τους πολιτικούς να κυριαρχούν. Βεβαίως μίλησαν και πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και όσοι Βουνεσιώτες βρεθήκαμε εκεί νοιώσαμε περήφανοι με την εισήγηση ενός Βουνεσιώτη επιστήμονα, του κ. Σεραφείμ Πολύζου. Θέμα της, «Η ανάπτυξη του Νομού Καρδίτσας: Συγκριτική αξιολόγηση και προτάσεις πολιτική». Εισηγητής ο κ. Σεραφείμ Πολύζος, Λέκτορας Πολυτεχνικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, του Τμήματος Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης.

Η εισήγηση καθήλωσε το ακροατήριο διότι με στοιχεία ανέδειξε το μεγάλο έλλειψη της Ανάπτυξης του Νομού και

με πίνακες κατέδειξε ότι είμαστε από τους τελευταίους Νομούς σε ρυθμούς ανάπτυξης. Ο εισηγητής δεν στάθηκε μόνο σε διαπιστώσεις αλλά προχώρησε και σε προτάσεις για πολιτικές ανάπτυξης. Τις επόμενες μέρες ακούστηκαν σημαντικές προτάσεις για νέες μορφές ανάπτυξης, νέες καλλιέργειες, νέοι τομείς, που χρόνια τώρα εμείς φωνάζουμε ότι είναι η λύση για τα ορεινά μας χωριά. Ας ελπίσουμε ότι το Συνέδριο θα αποτελέσει πραγματική αφετηρία για αλλαγή πολιτικής σε επίπεδο Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Φεστιβάλ Λίμνης Πλαστήρα: Μια σημαντική σύσκεψη πραγματοποιήθηκε αρχές του Μάρτη με θέμα την διοργάνωση ενός «Φεστιβάλ Λίμνης Πλαστήρα» με την ενίσχυση της Νομαρχίας. Παρόντες ήταν: ο Νομάρχης Καρδίτσας, η αντινομάρχης Πολιτισμού, ο δήμαρχος Ιτάμου και Νευρόπολης, ο πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Πλαστήρα, καθώς και εκπρόσωποι πολιτιστικών Συλλόγων από τους άλλους παραλίμνιους Δήμους... πλην Συλλόγων του Δήμου Πλαστήρα!!! Και να φανταστεί κανείς ότι είχε προηγηθεί σύσκεψη του Νομάρχη με τους τρεις δημάρχους και συμφωνήθηκε να γίνουν συσκέψεις στις έδρες των Δήμων και όλοι μαζί να φέρουν προτάσεις...

Ο γράφων βρέθηκε εκεί, (με την ιδιότητα του προέδρου της ΕΣΠΑ) διότι προσκλήθηκε τηλεφωνικά μία περίπου ώρα πριν τη σύσκεψη, από τη Ν.Α. Είναι λυπηρό να μην ενημερώνονται οι Σύλλογοι και οι φορείς του Δήμου Πλαστήρα για τόσο σημαντικά θέματα... διότι απλά «τυχαίνε» οι εκπρόσωποι να μην είναι αρεστοί στη δημοτική αρχή. Συνεργασία με το στανιό δεν γίνεται, (ούτε και το θέλει κανείς με τέτοιους όρους), αλλά να αποκλείονται οι Σύλλογοι με ευθύνη μάλιστα του Δήμου; Τι είδους «ιδιοκτησιακό σύνδρομο» είναι πάλι αυτό; Δεν καταλαβαίνουν ότι έτσι εκτίθενται πρώτα απ' όλα οι ίδιοι; Εκτός και αν κάποιοι δεν θέλουν το Μορφοβούνι να συμμετέχει στο Φεστιβάλ, διότι θεωρούν τις εκδηλώσεις «ξεπερασμένες».

ZOE... για πάντα αποφάνθηκε το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣΤΕ), απορρίπτοντας τις προτάσεις των παραλίμνιων Δήμων. Τι έφταξε και δεν πήγε καλά η αναθεωρημένη πρόταση, είναι λίγο πολύ γνωστό και δεν έχει νόημα να επιμείνουμε. Το βέβαιο είναι ότι εξανεμίστηκαν οι όποιες ελπίδες για αλλαγή της ZOE και αξιοποίηση των εκτάσεων, ειδικά των χωριών του Δήμου Πλαστήρα που έχουν πληγε

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΝΕΣΙΟΥ

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

ΜΕΣΟ Β'
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Το 1919 γεννιέται ο Αντώνης Σαμαράκης του Ευριπίδη, στην Αθήνα, στην οδό Μαιζώνος 50 και Χίου, κοντά στην πλατεία Βάθης, στο κέντρο της Αθήνας όπου και μεγαλώνει, γνωρίζοντας ότι ο πατέρας του κατάγεται από την Καρδίτσα. Ξέρει ότι στην πόλη αυτή έχει συγγενείς, όπως και ότι σε περιοχή του χωριού Φράγκου έχει ένα χωράφι, το οποίο πούλησε ο Αντώνης τη δεκαετία του 1970. Ωστόσο στην Καρδίτσα για πρώτη φορά έρχεται στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής. Αφήνουμε τον ίδιο τον συγγραφέα να μας μιλήσει μέσα από το αυτοβιογραφικό του βιβλίο (11) για τον ερχόμο του στην πόλη:

«Τον Απρίλιο του 1942 πήγα στην Καρδίτσα της Θεσσαλίας. Ο πατέρων μου ο Ευριπίδης ήταν από ένα χωριό της περιοχής το Μορφοβούνι, Βουνέσι το έλεγαν τότε. Το χωριό του αειμνηστού πατέρα μου είναι ορεινό, ψηλά στην οροσειρά άγραφα, 700 μέτρα υψόμετρο. Χωριά είναι και στον κάμπο της Θεσσαλίας, χάσμα όμως χωρίζει τους ορεινούς από τους πεδινούς. Και στην ενδυμασία χάσμα αλλά προπάντων στη νοοτροπία. Η μανούλα μου η Αντριάνα κι εγώ φτάσαμε στην Καρδίτσα ένα βράδυ, νοικιάσαμε ένα μικρό φτωχό δωμάτιο ισόγειο. Ο πατέρας μου και ο αδελφός μου Κώστας είχαν μείνει στην Αθήνα. Είχα βρει μια δουλειά στην Καρδίτσα όπου πρώτη φορά πήγαινα και μάλιστα πρώτη φορά έβγαινα από την Αθήνα να ζήσω στην επαρχία. Δουλεύοντας εκεί γύριζα σε αρκετά χωριά, και στην παρέα με τους ανθρώπους μιλούσα για την ανάγκη και το χρέος όλων μας στην Αντισταση. Έκανα έτσι πολλούς φίλους στα χωριά, στον κάμπο και στα ορεινά.»

Εδώ λοιπόν αποκτά ο Αντώνης προσωπική αντίληψη πραγμάτων και προσώπων και επειδή διαθέτει «μνήμη ελέφαντα» δεν ξεχνά τίποτα. Το πώς ήταν η ζωή του και οι εντυπώσεις περιγράφονται σε μια σπάνια επιστολή, την οποία στέλνει το 1942 από την «κονιορτοστεφή Καρδίτσα», σε φίλο το 1942, και πέραν των δυσκολιών της Κατοχής φαίνονται και γενικότερα οι νεανικές του ανησυχίες.(12) Εδώ γνωρίζει μία κοπέλα την οποία ως νέος ερωτεύεται ... αλλά το σφίχτο κοινωνικό περιβάλλον δεν επιτρέπει να χαρεί τον έρωτά του.

Την ίδια χρονιά (1942) ερχόμενος με τρένο στην Καρδίτσα, συλλαμβάνεται από αντικομμουνιστές των ΕΑΣΔΑΔ στα Γαλαϊοφάρσαλα και βρίσκεται ένα βήμα σχεδόν πριν

την εκτέλεση, αλλά καταφέρνει να ξεφύγει από τύχη αλλά και ψυχραίμια δική του. Στην πόλη της Καρδίτσας ήλθε πενήντα χρόνια μετά (1992) με αφορμή τιμητική εκδήλωση που οργάνωσε ο Δήμος και φορείς της πόλης. Στις συζητήσεις μας, με έκπληξη διαπίστωνα κάθε φορά πόσο βαθύς γνώστης ήταν της πολιτικής και κοινωνικής πραγματικότητας της Καρδίτσας, της πνευματικής κίνησης και των ανθρώπων του τόπου μας.

Ο Σαμαράκης, αν και γέννημα – θρέμμα Αθηναίος, ήταν βαθύς γνώστης της κοινωνικής πραγματικότητας των χωριών, των μικρών πόλεων, κάθε σπιθαμή της μεγάλης μας Πατρίδας. Ήτερος να διαβάζει τα μάτια των ανθρώπων και να αφουγκράζεται με εκπληκτική ικανότητα τις ανάγκες του. Απολάμβανε το γεγονός ότι οι ρίζες του ακουμπούσαν στα Άγραφα. Συχνά δήλωνε Θεσσαλός, Αγραφώτης, Βουνεσώτης, όταν πολλοί άλλοι επιτυχημένοι στον τομέα τους σπεύδουν να αποκρύψουν τον τόπο γέννησή τους, ή δηλώνουν απλώς την πόλη όπου έτυχε να βρίσκεται το μαιευτήριο όπου γεννήθηκαν. Έτσι, σε μια συνέντευξη στο περιοδικό «Best Seller» δεν διστάζει να δηλώσει ότι κατάγεται από το Βουνέσι, χαριτολογώντας ότι οι ντόπιοι για να χορτάσουν το λένε Β'νέσι! (13)

Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ ΣΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ

Στο Μορφοβούνι ο Σαμαράκης για πρώτη φορά ήλθε το 1992, συγκεκριμένα ημέρα Σάββατο, 28 Νοεμβρίου 1992, μετά από δική του επιθυμία πην οποία εξέφρασε στη συντροφιά, όντας φιλοξενούμενος του Θωμά Νικολάου. Ο γράφων ειδοποίηθηκε από τον φίλο Β. Κάμπα. Τον υποδέχθηκα ως εκπρόσωπος του Συλλόγου Μορφοβουνιώτων Καρδίτσας και γραμματέας του νεοσύστατου τότε Πνευματικού Κέντρου του χωριού. Τον περιμέναμε στο καφενείο του Γρηγορίου και ήλθε με την εξαίρετη σύζυγό του Ελένη, τον συγγραφέα Θ. Νικολάου και τον δάσκαλο Κώστα Κουρκάκη. Στη συντροφιά ήταν ο πολιτευτής τότε Ευρ. Καφαντάρης, (ο οποίος μετά ένα χρόνο εκλέχθηκε βουλευτής), ο παλιός πρόεδρος της κοινότητας Δ Τσιαντής (ο παπιούς του σημερινού δημάρχου) και λίγοι ακόμα χωριανοί. Σ' εκείνο τον πρωινό καφέ, ο Αντώνης έκλεψε τις καρδιές όλων των παρευρισκομένων με τον μαγικό χάρισμα

της επικοινωνίας. Τότε μεταξύ των άλλων επισκεφθήκαμε το λαογραφικό μουσείο και το Πνευματικό Κέντρο, ενώ με συγκίνηση είδε μια γωνιά της βιβλιοθήκης που έφερε ως τίτλο «Βουνεσώτες συγγραφείς» τα έργα του σε περιόπτη θέση. Μετά επισκεφθήκαμε το πατρικό του και με συγκίνηση μας έλεγε πως ο πατέρας του Ευριπίδης γεννήθηκε στο Μορφοβούνι, και πως μετά η οικογένειά του μετακινήθηκε αρχικά στην Καρδίτσα, για να καταλήξει αργότερα στην Αθήνα. Φεύγοντας του προσφέραμε, ως αναμνηστικό, το Ιστορικό Λεύκωμα των Αγράφων, έκδοση της Ένωσης Αγραφώτικων Χωριών και ένα κάδρο του Πλαστήρα. Επιπλέον μου ζήτησε προσωπικά μια μεγάλη φωτογραφία του χωριού για την έχει στο γραφείο του, εκτός απ' την καρδιά του όπως χαρακτηριστικά μου είπε. Λίγες εβδομάδες μετά

Σπηλιότυπο από την πρώτη επίσκεψη του ζεύγους Σαμαράκη, 28/11/1992 στο Μορφοβούνι. Ο Αντώνης με χωριανούς στην πόρτα του σπιτιού που παλαιά ανήκε στον παπού του και αυτό που γεννήθηκε ο πατέρας του. Απουσιάζει η Ελένη Σαμαράκη... διότι είναι αυτή που έβγαλε τη συγκεκριμένη φωτογραφία.

την παρέδωσα ο ίδιος. (Στο σημείο αυτό πρέπει να πω ότι νοιώθω τυχερός διότι εκείνη η ξενάγηση στο χωριό στάθηκε η αιτία να γνωρίσω από κοντά τον αγαπημένο συγγραφέα των εφηβικών μου χρόνων. Συνάμα όμως αισθάνομαι και εξαιρετική τιμή διότι με τίμησε με αγάπη του και την εμπιστοσύνη του, γεγονός που επέτρεψε αρκετές συζητήσεις στο σπίτι του). Την Κυριακή 29/11/1992 έγινε τιμητική εκδήλωση στην Καρδίτσα, όπου ανακηρύχθηκε επίτιμος δημότης. Λεπτομέρειες από εκείνη την επίσκεψη στο χωριό υπάρχουν στο φύλλο 25/1992 της «Βουνεσώτικης Φωνής» και στον τοπικό τύπο της Καρδίτσας.

Λόγω υπερβολικής ύλης η συνέχεια του άρθρου στο επόμενο φύλλο

Γνωρίζοντας την Ιδιαίτερη Πατρίδα

Κουφοξυλιά ή Φροξυλιά ή Μέλαινα (Λατιν. Sambucus nigra)

Γράφει ο Δημήτρης Καλαντζής

Ούτε ένα χλιοστό της γης δεν μπορεί να είναι ασήμαντο, ούτε ένα φυλλαράκι όσο ζει κι ακόμα όταν πεθάνει δεν μπορεί να θεωρηθεί άχρηστο, ούτε ένα στάχυ πρασινάδας δεν μπορεί να μας αφήνει αδιάφορους, ως συνειδητούς πολίτες μιας μοντέρνας εποχής. Η «συνείδηση» όμως γενικότερα είναι μια διαδικασία που εξελίσσεται σε σχέση με τον παράγοντα χρόνο, την ποιότητα και την ποσότητα πληροφοριών και γνώσεων που αποκτά κανείς. Στο σημερινό φύλλο της εφημερίδας του χωριού μας θα ασχοληθούμε με τη γνωστή μας «φροξυλιά», ένα δέντρο που μάλλον δεν του δίνουμε καμία σημασία. Στη Γερμανία λέγεται συχνά το παραδοσιακό παιδί τραγουδάκι, από τα μικρά παιδιά:

Ringel, Ringel, Reihe,
wir sind der Kinder dreie,
wir sitzen unterm Hollerbusch,
und machen alle husch, husch

Κύκλο, κύκλο στη σειρά,
είμαστε πολλά παιδιά,
κάτω από τη κουφοξυλιά
τραγουδάμε σαν Πουλιά

Γιατί όμως μια τέτοια τιμή σε ένα φυτό που για μας τους Νεοελλήνες δεν έχει και τόσο μεγάλη σημασία; Ας σκύψουμε και ας δούμε λίγο από πιο κοντά την φροξυλιά ή την κουφοξυλιά. Το πώς είναι και φαίνεται ως φυτό, το ξέρουν όλοι οι παλιοί. Δεν ξέρουν όμως πόσο ενδιαφέρον είναι επούτο και πόσα χρήσιμα πράγματα παρασκευάζουν άλλοι λαοί και άλλοι πολιτισμοί από αυτό το ταπεινό δέντρο. Η κουφοξυλιά είναι από τα φυτά που αναπτύσσονται πολύ γρήγορα και μπορεί να φθάσει το ύψος τριών μέχρι έξι μέτρα.

Σε προϊστορικές εποχές υπάρχουν ενδείξεις ότι το φυτό αυτό χρησιμοποιήθηκε για τροφή, αφού βρέθηκαν σπόροι από την Κω (460-377 π.Χ.) περιγράφει πολλές φαρμακευτικές πληροφορίες για την χρήση αυτού του φυτού. Επίσης ο Ιπποκράτης από τη Κω (460-377 π.Χ.) περιγράφει πολλές φαρμακευτικές ιδιότητες. Στην αρχαία Ελλάδα από τους καρπούς τους ως βαφή μαλλιών λεπτώνει την φροξυλιά για φαρμακευτικούς λόγους. Ακόμα χρησιμοποιήθηκε σαν καθαρτικό για την χολή, το αίμα, καθώς και για γυναικολογικούς παθήσεις. Ο Θεόφραστος από την Ερεσό (371-287 π.Χ.), μαθητής του Αριστοτέλη, ο οποίος ήταν μεγάλος ερευνητής της Φύσης και φιλόσοφος δίδει με ήταν

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΪΡΑΓΑ

του Γ. Βασιλεύδη

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΑΣΣΟΝΑ.

Η μητέρα μας ξεπροβόδισε ως την αυλόπορτα "...άντε και καλά παζάρια...". Εγώ μπροστά τράβαγα απ' το καπίστρι την άσπρη φοράδα με το κυπρί και από κοντά έχει θηκεν τα έκεπιστρωτα τα πράματα ακολουθώντας τη φυσική τους μάνα. Στο τέλος ο πατέρας με το άλογο, έβαζε στον τορό όποιο πήγαινε να ξεστρατίσει.

Το παζάρι στην Ελασσόνα έκρυψε πάντα παγίδες λόγω της πρωχωρημένης ημερομηνίας - 2 Σεπτέμβρη- γιατί αρχίζουν οι μπόρες και τα πρωτοβόρια. Άλλα δεν γινόταν να το χάσουμε γιατί ήταν απ' τα καλύτερα. (Θυμάμαι την παραμονή ενός άλλου παζαριού, του Αγίου Κων/νου το Μάη στην Καρδίτσα, ο θείος του πατέρα, Χρήστος Βασιλούλης, κατέφροισε προς το σπίτι μας και φώναξε τον πατέρα να βγει στην εξώπορτα. Εκεί παραπήρησα να του δίνει ένα κομπόδεμα λέγοντάς του. "πάρτα αυτά, θα σε χρειαστούν σε παζάρι πας κάνε τη δουλειά σου και μου τα δίνεις το χεινόπωρο". Έτσι γίνονταν τότε. Ο ένας βοήθαγε τον άλλο χωρίς γραμμάτια και επιταγές. Ειδικά οι τσαμπάστρες δανείζονταν την άνοιξη ένα κεφάλαιο κίνησης και το επέστρεφαν το φθινόπωρο επί τω λόγω της τιμής τους.)

Συνεχίζοντας την ιστοριούλα μας φτάσαμε κιόλας στο ζαβατάκο όπου ανταμώσαμε κι' άλλους τσαμπάστρες του χωριού και γίναμε μια παρέα με τον Αντώνη Κυρίτση και τον συνετάριο του Ηλία Σανιδά. Χάρηκα γιατί θα είχα στο δρόμο παρέα τους συνομίλικους μου Φώτη και Νικόλα, γιους των προαναφερθέντων. Αφού περάσαμε τον Αηγώρη, μπήκαμε στη δημοσιά και στα πεντακόσια μέτρα στρίψαμε αριστερά στο ντάμι του Τσούλα για να βρεθούμε σε λίγα λεπτά στο διάσελο κατηφορίζοντας προ τη ράζια. Εκεί ο πατέρας έκανε μια στάση για να πάρει από το ντάμι μας κάτι καπιστράνες και καρπό για δυο-τρία αδυνατισμένα πράματα που είχαμε μαζί. Κατηφορίζοντας πάλι αφόυ αφήσαμε δεξιά μας το ντάμι του Γόρδου, - μοναδική όση στη σημερινή ράζια και μεγάλη απώλεια για την περιοχή ο πρόσφατος χαμός του Χρήστου - πήραμε το δρόμο για τον Κομπτόλη, πέρασμα υποχρεωτικό για τα μέρη του προορισμού μας. Φτάνοντας εκεί, ο καρβουνιάρης με ένα μακρόσυρτο σφύριγμα θα μας θυμίσει πώς πέρα από τα ζώα υπάρχουν στον κόσμο οι ατμομηχανές και η τεχνολογία που λίγα χρόνια αργότερα στο τέλος της δεκαετίας του 1970, θα κατανήσει το εμπόριο των ζώων ανάμνηση δίνοντας τη θέση τους στη μηχανική καλλιέργεια. Αφήσαμε αριστερά μας τα χωριά του Μουζακιού, διασχίζοντας κατά μήκος την πεδιάδα στην άκρη της οποίας ακουμπάει τα πόδια του ο φοβερός Κόζιακας. Αφού έφαγαμε παραπέρα, άρχισαν οι αστραπές, ο ουρανός σκοτεινίστηκε και έφτασαν οι πρώτες ψιχάλες... το σύννεφο έφερε βροχή κι' έχουμε μείνει μοναχοί... σκέφτηκα. Η μπόρα ήταν αναπόφευκτη. Σε λίγο άνθρωποι και ζώα κολυμπούσαμε στη βροχή και τη λάσπη. Που να βρεις καταφύγιο να προφυλαχτείς καταμεσίς του κάμπου. Εν πάσει περιπτώσεις κάποτε σταμάτησε η βροχή και βρήκαμε ένα μπαίρι όπου συγκεντρώθηκαμε γύρω από τη μεγάλη φωτιά που αναψυγμεις και προσπαθήσαμε να στεγνώσουμε. Ειδικά εμεις οι μικρότεροι ήμασταν για λύπηση.

Μετά την ανασύνταξη μας πήραμε το δρόμο ανάμεσα σε Τρίκαλα και Καλαμάκα που οδηγεί στις πλαγιές των Χασίων. Μου έκανε πάντα εντύπωση στις περιπλανήσεις μας αυτές η σχολαστικότητα με την οποία οι πατεράδες μας επέλεγαν τα συντομότερα μονοπάτια που θα μας έφερναν γρηγορότερα και ασφαλέστερα στον προ-

ρισμό μας, ακόμη και τη νύχτα γιατί γνώριζαν άριστα την περιοχή.

Εκεί έπρεπε να βρούμε ένα κατάλληλο μέρος για να ξενυχτήσουμε. Ψάχνοντας βρήκαμε μια καλή καλαμιά που μετά τη βροχή που έπεσε, μαλάκωσε και ήταν καλή τροφή για τα πράματα. Ύστερα από το καθιερωμένο μακροσκοπίσμα της φοράδας, η οποία στις περιπτώσεις αυτές κρατάει με το κυπρί τα υπόλοιπα πράματα γύρω της, καθήσαμε για γευματίσματα γύρω από τη φωτιά που ανάψαμε πάλι. Βγήκε από τον τροβά το κλειδοπίνακο με το τυρί, κάτι βρασμένα αυγά και το απαραίτητο στις περιπτώσεις αυτές κουτί με το σαρδελάκι.

Ο Χρήστος ο Χούτας με τον μικρότερο αδερφό του Ηλία ξεκάμπισαν σε λίγο και αυτοί και ήρθαν στη φωτιά για να ζεσταθούν Σε λίγο έφτασε και ο Βασίλης (τσίλας) ο Κυρίτσης με κάμποσα ζώα και ήρθε και αυτός κοντά μας.

Τα στέκια στα οποία ξενύχταγαν οι τσαμπάστρες ήταν γνωστά σε κάθε περιοχή και έτσι γίνοταν η σύναξη για παρέα αλλά και για μεγαλύτερη ασφάλεια.

Η συζήτηση των μεγάλων για το αυριανό παζάρι, για τις αγοραπωλήσεις που έπρεπε να γίνουν καθώς και για τις τυχόν τράμπες, εμάς τους μικρότερους μας άφηναν αδιάφορους, και προσπαθούσαμε να μαζέψουμε όσο το δυνατό περισσότερες καλαμιές που θα χρησιμευαν σα σουμιμές κάτω από το χιράμι για τον ύπνο μας.

Πριν ακόμα φέξει ήμασταν έτοιμοι για αναχώρηση. Έπρεπε να προλάβουμε πριν βγει ο ήλιος να φτάσουμε στο χώρο του παζαριού για να επιλέξουμε ο καθένας την κατάλληλη θέση που θα φτιάχναμε τον όρχο όπου θα εκθέταμε τα πράματα πως πώληση.

Το παζάρι στην Ελασσόνα, γίνοταν στις όχθες ενός μεγάλου χειμάρρου στην άκρη της πόλης. Κατά κανόνα τις μέρες αυτές του Σεπτέμβρη ο χειμάρρος κατέβαζε και τα ορμητικά νερά πλημμύριζαν την περιοχή. Έτσι και τότε, το πρώι της δευτέρης μέρας αφού είχαμε κάνει πάντα πωλήσεις, μας χάλασε η κατεβασία το παζάρι και σκορπίσαμε για να μην πνιγούμε άνθρωποι και πράματα.

Ο δρόμος της επιστροφής έγινε δυσκολότερος γιατί ο πατέρας σε μια τράμπα που έκανε με ένα μουλάρι πήρε ως αντάλλαγμα εκτός από ένα χρηματικό ποσό και μια αγελάδα με το μοσχαράκι της η οποία στο δρόμο ήταν δυσκίνητη και έτσι μείναμε πιο πίσω από την υπόλοιπη παρέα φτάνοντας στη ράζια με μια μέρα καθυστέρηση. Εκεί συναντήθηκαμε και με την υπόλοιπη παρέα. Μετά από κάθε παζάρι οι μικρότεροι αναλαμβάναμε το φύλαγμα των ζώων στα λιβάδια, αφού οι πατεράδες μας ασχολούνταν και με τις αγροτικές δουλειές ως το επόμενο παζάρι. Στη ράζια μέναμε αρκετές μέρες πολλές φορές, περιμένοντας πάντα τον τροβά από το οπίτι με το λιπό φαγητό, και συμπληρώναμε τα γεύματά μας με τα υπέροχα ασπρόσυκα που ήταν άθονα στην περιοχή καθώς και κάνα σταφύλι που πέρναμε κρυφά από την απέλια όπως και με την αγκότσια.

Τώρα φυσικά όλα αυτά αποτελούν μακρινή ανάμνηση στη μηχανικήτη που και τα ζώα κατάντησαν ειδός προς εξαφάνιση, ειδικά τα γαιδουράκια όπως διάβαζα προχτές στην εφημερίδα.

Τις δε σχέσεις των ανθρώπων χαρακτηρίζει ανάγλυφα η φράση που μου είπε κάποτε ο μεγάλος Αντώνης Σαμαράκης. ... "Πήρες χαμπάρι ρε Γιώργο πως ποτέ άλλοτε οι στέγες των σπιτών μας δεν ήταν τόσο κοντά η μία στην άλλη όσο είναι σήμερα, και

να τηρήσουν του όρους της μίσθωσης αυτής εκτός και ο κ. Γ. Πέτσας δήλωνε ότι αποσύρεται από τη συμφωνία.

6) Οι όροι του άρθρου αυτού κρίθηκαν απαράδεκτοι και καταργήθηκαν.

7) Σύμφωνα με τα πληρεξούσια 163, 169 και 175 οι αγοραστές μπορούν να αγοράσουν έναν ή περισσότερους ψήφους, δηλαδή μερίδες, που η κάθε μια αντιπροσωπεύει το εν διακοσιούτον του συνόλου. Και εφ' όσον τα δύο κτήματα μαζί υπολογίζονται σε 10.000 χιλ. στρέμματα η κάθε μία μερίδα πρέπει να είναι γύρω τα 50 στρέμματα. Βεβαίως εδώ θα πρέπει να υπολογίσει κανείς και το γεγονός ότι μέσα σε όλη αυτή την έκταση υπήρχαν χαράδρες, δρόμοι, δάση και χειμάρροι που δεν θα μπορούσαν με τίποτε να αξιοποιηθούν καλλιεργητικώς αλλά και ούτε να υπολογιστούν σαν ιδιοκτησίες. Υπ' αυτή την έννοια η κάθε μερίδα πρέπει να ήταν αρκετά μικρότερη των 50 στρεμμάτων. Η τιμή της κάθε μερίδας ορίστηκε σε 1.000 δρχ.

8) Ο Χρήστος Πάρρας που είναι και πληρεξούσιος δεν αγοράζει τις μερίδες για τον εαυτό του, αλλά για λογαριασμό των παρακάτω αναφερόμενων:

1. Κοτοπούλη Απόστολο του Στ.
2. Κοτοπούλη Βάιο του Στ.
3. Γορδίου (αδερφού) Γεωργίου και Ιωάννη του Βάιου (δύο μερίδες)
4. Ζαχαρή Απόστολο του Γεωργίου
5. Ζαχαρή Γεωργούλας του Γεωργίου (σύνολο 6 μερίδες)

9) Στο κεφάλαιο 9 αναφέρονται τα ονόματα 61 ατόμων που, ενώ είχαν δηλώσει συμμετοχή στην αγορά του κτήματος, δεν κατάφεραν να καταβάλλουν το απαραίτητο ποσό και έτσι εξέπεσαν του δικαιώματος αγοράς και οι αντίστοιχες μερίδες δόθηκαν σε άλλους ενδιαφερόμενους.

συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΦΑΚΕΛΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΡΑΖΙΑΣ Μ.Χ. 144987 - 8 ΚΑΙ Τ.Σ. 054004

Σ.Κ. 124497

Σ.Κ. 124496

Τ.Σ. 054005

Τ.Σ. 054006